

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998 Julkaistu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1998 N:o 1031—1038

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1031	Laki asuntojen korjausavustuksista.....	2845
1032	Laki siemenkauppalaan 3 ja 4 §:n väliaikaisesta muuttamisesta.....	2849
1033	Asetus vankeinhoitolaitoksesta annetun asetuksen muuttamisesta.....	2850
1034	Asetus vankeinhoidon koulutuskeskuksesta annetun asetuksen muuttamisesta.....	2853
1035	Asetus ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen muuttamisesta.....	2855
1036	Asetus ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta annetun asetuksen voimaantulosäännöksen muuttamisesta.....	2856
1037	Asetus ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta.....	2857
1038	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös kotitalouslaitteiden energiamerkinnästä.....	2859

N:o 1031

Laki

asuntojen korjausavustuksista

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Valtion asuntorahaston varoista myönnetään avustuksia ympärivuotisessa asuinkäytössä olevien asuntojen tai asuinrakennusten tai tällaiseen käyttöön otettavien laitusrakennusten korjauksiin (*korjausavustus*) valtion talousarviossa vahvistetun myöntämismäärän rajoissa siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Korjausavustusten käyttötarkoitukset

Korjausavustuksia voidaan myöntää:

- 1) erityisten väestöryhmien asuntojen korjaamiseen sosiaalisin perustein;
- 2) muihin korjauksiin, joilla tuetaan sosiaali- ja terveydenhuollon avopalvelujen eri-

tyisessä tarpeessa olevien henkilöiden asumista kotonaan;

3) terveyshaittojen poistamisen edellyttämiin korjauksiin sosiaalisin perustein;

4) erityisten kehittämistoimenpiteiden kohteena olevien asuinalueiden asunto-osakeyhtiöalojen korjaamiseen; tai

5) toimenpiteisiin, joilla tuetaan suunnitelmallisen korjaustoiminnan käynnistymistä.

Valtioneuvosto päättää tarkemmin avustusten käyttötarkoituksista, avustusten enimmäismäärästä ja muista myöntämisperusteista.

3 §

Korjausavustusten myöntämisen yleiset edellytykset

Avustusta myönnettäessä on otettava huomioon korjattavan asunnon tai rakennuksen asuinkäyttötarve ja asuinkäyttöaika sekä kor-

HE 238/1998
YmVM 5/1998
EV 191/1998

jaustoimenpiteiden tarkoituksenmukaisuus. Korjauskustannusten tulee olla kohtuulliset.

Avustuksen myöntävän viranomaisen on tarkistettava, että yleiset edellytykset ovat avustusta myönnettäessä olemassa.

Samaan korjaustoimenpiteeseen ei voida myöntää useampia korjausavustuksia, ellei kyseessä ole saman korjaustoimenpiteen eri vaiheitten avustaminen erikseen.

Avustusta ei voida myöntää korjauskustannusten siihen osaan, johon hakija voi saada muuta korvausta.

4 §

Avustuksensaaja

Korjausavustus myönnetään rakennuksen tai asunnon omistajalle tai osakkeenomistajalle, jonka osakkeet tuottavat oikeuden hallita korjattavaa asuntoa. Avustus voidaan kuitenkin myöntää myös sille, jolle kunnosapitovastuu on lailla tai sopimuksella siirretty pysyvästi tai pitkäaikaisesti.

Kunnille, kuntayhtymille sekä yhteisöille, joissa kunnilla on määräysvalta, voidaan myöntää vain 2 §:n 1 momentin 2 ja 5 kohdassa tarkoitettuja avustuksia.

5 §

Avustuksen myöntäjä

Valtion asuntorahasto myöntää 2 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja korjausavustuksia. Kunta myöntää mainitun momentin 1, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja avustuksia. Valtion asuntorahasto myöntää kuitenkin myös nämä avustukset, jos avustus myönnetään kunnalle tai kuntayhtymälle.

Kunta antaa tarvittaessa lausunnon hakemuksesta silloin, kun avustuksen myöntäminen kuuluu Valtion asuntorahaston toimivaltaan.

Kunnan tehtävät ja vastuu ovat avustuksia myönnettäessä sillä kunnalla, jossa korjattava asunto tai asuinrakennus sijaitsee, jolleivät kunnat keskenään toisin sovi.

6 §

Kuntakohtaiset myöntämisvaltuudet

Valtion asuntorahasto osoittaa kunnille kuntakohtaiset myöntämisvaltuudet ottaen huomioon valtion talousarvion sekä 2 §:n 2

momentissa tarkoitettua valtioneuvoston päätöksen. Ympäristöministeriö voi tarvittaessa säätää kuntakohtaisten myöntämisvaltuuksien osoittamisen yleisistä perusteista.

7 §

Avustusten maksaminen

Korjausavustus maksetaan hyväksytyistä korjauskustannuksista työn edistymisen mukaan myöntämispäätöksessä asetettavien tarkempien ehtojen ja hyväksyttävän selvityksen perusteella.

Valtion asuntorahasto maksaa myöntämänsä korjausavustuksen avustuksen saajalle.

Valtion asuntorahasto maksaa kunnan myöntämän korjausavustuksen kunnan ilmoittamalle postisiirtotilille tai muulle pankkitilille edelleen avustuksen saajalle suoritettavaksi.

Kunnan on tehtävä Valtion asuntorahastolle vuosittain tilitys sille korjausavustuksina myönnettäviksi osoitettujen varojen käytöstä.

8 §

Korjaustöiden aloittaminen

Korjaustöitä ei saa aloittaa ennen kuin avustuspäätös on annettu tai korjaustoimenpiteiden tekninen tarkoituksenmukaisuus on hyväksytty, ellei avustuksen myöntäjä erityisestä syystä toisin päätä.

Korjaustyö on aloitettava vuoden kuluessa 1 momentissa mainitusta päätöksestä, jollei avustuksen myöntäjä erityisestä syystä myönnä pidennystä määräaikaan.

9 §

Käyttörajoitus

Asuntoa tai asuinrakennusta, jonka korjaamiseen on myönnetty 2 §:n 1 momentin 1 tai 3 kohdassa mainittu avustus, on käytettävä avustuksensaajan ja hänen ruokakuntansa tai muun kyseisen korjausavustuksen saannin edellytykset täyttävän ruokakunnan asuntona viiden vuoden ajan avustuksen ensimmäisen erän nostamisesta lukien. Erityisestä syystä avustuksen myöntäjä voi myöntää vapautuksen käyttörajoituksesta.

10 §

Avustuksen maksaminen takaisin

Avustuksen myöntäjän on määrättävä avustus osittain tai kokonaan maksettavaksi takaisin Valtion asuntorahastolle, jos avustuksensaaja on:

- 1) antanut avustusta tai sen maksamista hakiessaan olennaisesti virheellisen tiedon;
- 2) salannut avustuksen myöntämiseen tai maksamiseen olennaisesti vaikuttavia seikkoja;
- 3) käyttänyt avustuksen muuhun tarkoitukseen kuin mihin se oli myönnetty; tai
- 4) käyttää avustuksen kohteena olevaa, 9 §:ssä tarkoitettua asuntoa tai asuinrakennusta käyttörajoitusaikana rajoituksen vastaisesti.

Jos asunto tai asuinrakennus tuhoutuu vahinkotapahtuman yhteydessä käyttörajoitusaikana, voi avustuksen myöntäjä määrätä maksettavaksi takaisin mahdollisesta vakuutuskorvauksesta sen osan, joka vastaa avustuksen osuutta asunnon tai rakennuksen arvosta avustuksen myöntämisaikaan.

Avustuksensaajan on ilmoitettava avustuksen myöntäjälle käyttötarkoituksen muuttumisesta tai vahinkotapahtumasta viimeistään kuukauden kuluessa tapahtumasta.

11 §

Korko ja viivästyskorko

Edellä 10 §:n 1 momentin nojalla takaisin maksettavalle määrälle on suoritettava vuotuista korkoa avustuksen maksupäivästä lukien korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitettun korkokannan mukaan lisätynä kolmella prosenttiyksiköllä.

Milloin avustuksensaaja ei ole maksanut 10 §:n mukaisesti määrättyä avustusta tai sen osaa taikka 1 momentin mukaista korkoa Valtion asuntorahastolle määrättyyn eräpäivään mennessä tai tehnyt määräajassa 10 §:n 3 momentissa tarkoitettua ilmoitusta, Valtion asuntorahastolle on maksettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettun korkokannan mukaan eräpäivästä tai käyttötarkoituksen muutoksesta taikka vahinkotapahtumasta lukien.

12 §

Muutoksenhaku

Hakija, joka on tyytymätön Valtion asuntorahaston, kunnan taikka kunnanhallituksen tai lautakunnan alaisen viranhaltijan tekemään päätökseen tässä laissa tai sen nojalla annetussa säädöksessä tarkoitetussa asiassa, saa hakea päätökseen oikaisua 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Oikaisuvaatimus on tehtävä päätöksen tehneelle viranomaiselle ja kunnanhallituksen tai lautakunnan alaisen viranhaltijan päätöksestä kunnanhallitukselle tai lautakunnalle. Päätökseen, johon saa hakea oikaisua, on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus. Oikaisuvaatimus on käsiteltävä viipymättä.

Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siinä järjestyksessä kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

13 §

Päätöksen tiedoksianto

Valtion asuntorahaston ja kunnan päätös voidaan toimittaa asianomaiselle tiedoksi postitse. Tiedoksisaannin katsotaan tällöin tapahtuneen, jollei muuta näytetä, seitsemäntenä päivänä siitä, kun päätös asianomaisen ilmoittamalla postiosoitteella varustettuna on annettu postin kuljetettavaksi. Muutoin on noudatettava, mitä tiedoksiannosta hallintoasioissa annetussa laissa (232/1966) säädetään.

14 §

Virkavastuu

Henkilö, joka suorittaa hänelle tämän lain tai sen nojalla annetun asetuksen mukaan uskottuja tehtäviä, on toimistaan vastuussa niin kuin virkamies.

15 §

Valvonta

Valtion asuntorahasto ja kunnat valvovat myöntämiensä avustusten osalta avustusva-

rojen käyttöä sekä käyttörajoitusten noudattamista. Valvovalla viranomaisella on oikeus saada nähtäväkseen valvonnan toteuttamiseksi tarpeelliset asiakirjat.

Valtion asuntorahasto valvoo kuntien menettelyä avustusten myöntämisessä sekä avustusmenettelyyn liittyvissä asioissa. Jos kunta on menetellyt annettujen säännösten tai määräysten vastaisesti eikä virhe tai laiminlyönti ole vähäinen, Valtion asuntorahasto voi jättää avustusmäärän kokonaan tai osittain maksamatta kunnalle tai periä kunnalta korvauksena kunnan myöntämän avustusmäärän kokonaan tai osittain takaisin Valtion asuntorahastolle.

Jos kyseessä on perusteettomasti myönnetty avustus, on korvaukselle maksettava korkoa avustuksen maksupäivästä lukien korkolain 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan. Korvauksena maksettavalle määrälle on maksettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoi-

tetun korkokannan mukaan korvauksen maksamiselle määrätystä eräpäivästä lukien.

16 §

Tarkemmat säännökset

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

17 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännös

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1999.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tätä lakia sovelletaan lain voimaantulon jälkeen myönnettäviin korjausavustuksiin.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1032

L a k i**siemenkauppain 3 ja 4 §:n väliaikaisesta muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti 26 päivänä helmikuuta 1993 annetun siemenkauppain (233/1993)
 3 §:n 1 momentti ja 4 §:n 2 momentti seuraavasti:

3 §

Sertifioitu kylvösiemen

Asianomainen ministeriö päättää, sen mukaan kuin kylvösiemenen tuottamista ja markkinoimista koskevat Euroopan yhteisön säännökset edellyttävät, mitä kylvösiementä saa markkinoida ainoastaan virallisesti varmennettuna (*sertifioitu kylvösiemen*). Ministeriö päättää tarkemmin myös kylvösiemenen sertifioimisesta ja muussa maassa sertifioidun kylvösiemenen markkinoimisesta Suomessa.

4 §

Muu kylvösiemen

Asianomainen ministeriö päättää, sen mukaan kuin kylvösiemenen tuottamista ja markkinoimista koskevat Euroopan yhteisön säännökset edellyttävät, mitä vaatimuksia sertifioimattoman siementavaran tulee sitä markkinoitaessa täyttää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 1999.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 1033

Asetus**vankeinhoitolaitoksesta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

Oikeusministerin esittelystä
kumotaan vankeinhoitolaitoksesta 14 päivänä helmikuuta 1986 annetun asetuksen (134/1986) 43 a §, sellaisena kuin se on asetuksessa 1052/1994, sekä
muutetaan 2 §, 19 §:n 2 momentti, 23, 25 ja 29 §, 30 §:n 1 momentti, 37 §, 41 §:n 3—5 momentti, 42 §:n 3 momentti, 52 §:n 1 momentti sekä 70 ja 71 §, sellaisina kuin niistä ovat 2 § osaksi asetuksessa 1156/1995, 23 § osaksi asetuksessa 423/1991 ja mainitussa asetuksessa 1052/1994, 25 § asetuksessa 819/1992 ja mainitussa asetuksessa 1052/1994, 29 § mainitussa asetuksessa 819/1992, 37 § osaksi asetuksessa 197/1990 ja mainitussa asetuksessa 1052/1994, 41 §:n 3—5 momentti, 42 §:n 3 momentti, 52 §:n 1 momentti sekä 70 ja 71 § viimeksi mainitussa asetuksessa 1052/1994, seuraavasti:

2 §

Vankeinhoitoa varten on oikeusministeriössä vankeinhoito-osasto, jonka päällikönä toimii vankeinhoitolaitoksen ylijohtaja. Vankeinhoito-osaston tehtävänä on johtaa, valvoa ja kehittää vankeinhoitoa sekä vankeinhoito-osaston alaisten laitosten toimintaa. Hallinnonalan ohjausta varten vankeinhoitolaitos voi jakautua alueisiin, joita vankeinhoitolaitoksen ylijohtajan alaisuudessa johtavat tehtävään erikseen määrätyt vankeinhoito-osaston virkamiehet. Oikeusministeriö päättää aluejaon perusteet ja sen, mihin alueeseen kukin laitos kuuluu.

Vankeinhoitolaitoksen ylijohtaja on kaikkien vankeinhoitolaitoksen henkilökuntaan kuuluvien esimies, ja hänellä on oikeus yksittäistapauksessa antaa vankeinhoitolaitoksen toimintaa koskevia määräyksiä ja ohjeita.

Asioiden ratkaisemisesta oikeusministeriön istunnossa säädetään eräiden asioiden ratkaisemisesta oikeusministeriön istunnossa annetussa laissa (324/1970).

19 §

Johtokunta kokoontuu puheenjohtajan

määräämänä aikana. Johtokunnan jäsenille on asian laadun mukaan varattava riittävä aika etukäteen perehtyä johtokunnan kokouksessa käsiteltäviin asioihin.

23 §

Johtokunnan tehtävänä on:

1) valvoa vankien kohtelua koskevien säännösten ja määräysten noudattamista sekä laitoshallinnon toimintaa samoin kuin tehdä näitä koskevia kehittämissuhteita vankeinhoito-osastolle ja muille viranomaisille tai yhteistyötahoille;

2) päättää toimivaltaansa kuuluvista vangin ehdonalaiseen vapauteen päästämistä ja kurinpitoa koskevista asioista sekä antaa näitä asioita koskevia lausuntoja;

3) tehdä ehdotus vankilan toiminta- ja taloussuunnitelmaksi sekä talousarvioksi ja vankilan tulostavoitteiksi sekä käsitellä vankilalle myönnettyjen määrärahojen käytösuunnitelmaa;

4) käsitellä muut vankeinhoitoa ja vankilan hallintoa koskevat asiat, jotka ylempi viranomainen määrää tai johtaja jättää johtokunnan käsiteltäviksi tai jotka johtokunnan jäsen on ilmoittanut johtajalle johtokunnan käsiteltävä varten;

5) käsitellä ja ratkaista muut lain, asetuksen taikka erityisen säännöksen tai määräyksen mukaan johtokunnan tehtäviin kuuluvat asiat.

25 §

Vankeinhoito-osasto voi tarvittaessa johtaja sitovasti määrätä, että virkamiesten työjärjestykseen on otettava tietyt määräykset. Niin ikään se voi antaa määräykset siitä, mitä tehtäviä apulaisjohtaja, osastonjohtaja, hallintopäällikkö, talousjohtaja, talouspäällikkö, kiinteistöpäällikkö, vartiopäällikkö, apulaisvartiopäällikkö, työsiirtolan päällikkö, ylivartija, kamreeri, apulaiskamreeri, notaari ja virastosihteri voidaan työjärjestyksessä määrätä hoitamaan omalla vastuullaan. Muutoin vankilan virkamiesten tehtävistä ja virkaan kuuluvasta ratkaisuvallasta määrätään vankilan johtajan vahvistamassa työjärjestyksessä.

Vankeinhoito-osasto voi lisäksi antaa määräyksen, että virkamiehelle määrätään johtajan vahvistamassa työjärjestyksessä myös muiden vankeinhoitolaitokseen kuuluvien laitossyksiköiden tehtävien hoito ja niiden asioiden ratkaiseminen.

29 §

Jollei erikseen toisin säädetä tai määrätä, vankeinhoito-osasto taikka sen määräämä viranomainen tai virkamies ratkaisee johtajalle virkasuhteesta johtuvaa taloudellista etuutta tai tälle maksettavaa kustannusten korvausta koskevan asian. Vankeinhoito-osasto määrää myös johtajan sijaiset. Muiden vankilan virkamiesten sijaiset määrää johtaja.

30 §

Vankilan työjärjestyksessä voidaan muodostaa vankilan toiminnoista vastuualueita. Työjärjestyksessä määrätään vastuualueiden tehtävät ja esimiehet.

37 §

Oikeusministeriö nimittää johtajan ja vankimielisairaalan ylilääkärin.

Oikeusministeriön vankeinhoito-osasto nimittää ylilääkärin, apulaisylilääkärin, vankilapsykiatrin, ylihammaslääkärin, hammaslääkärin, apulaisjohtajan, osastonjohtajan, hallintopäällikön, talousjohtajan, talouspäällikön, psykologin, kiinteistöpäällikön, käyttöpäällikön, työliikkeenjohtajan, konepäälli-

kön, vartiopäällikön, apulaisvartiopäällikön, työsiirtolan päällikön ja ylivartijan.

Muut kuin 1 tai 2 momentissa mainitut virkamiehet nimittää vankilan johtaja, jollei 4 momentista muuta johdu. Vankimielisairaalan ylilääkäri nimittää kuitenkin ne virkamiehet, joiden nimittäminen vankilassa kuuluu johtajan toimivaltaan.

Evangelisluterilaiseen kirkkoon kuuluvan pastorin sekä vankeinhoiton koulutuskeskuksen virkamiesten nimittämisestä säädetään erikseen. Asianomaisen hiippakunnan piispa nimittää 35 §:n 3 momentissa tarkoitettua pastorin hankittuaan viranhakijoista vankeinhoito-osaston lausunnon.

41 §

Muun kuin 2 momentissa tarkoitettua virkavapauden myöntää:

1) oikeusministeriön vankeinhoito-osaston nimittämille virkamiehille enintään vuodeksi johtaja ja yli vuodeksi vankeinhoito-osasto;

2) muulle kuin 1 kohdassa tarkoitettulle virkamiehelle johtaja.

Vankimielisairaalassa ylilääkäri päättää virkavapaudesta, jonka ratkaiseminen vankilassa kuuluu johtajalle.

Virkavapauden myöntämisestä vankeinhoiton koulutuskeskuksen virkamiehelle säädetään erikseen.

42 §

Vankimielisairaalassa ylilääkäri nimittää virkamiehen määräajaksi virkaan tai virkasuhteeseen niissä tapauksissa, joissa asia vankilassa kuuluu johtajan toimivaltaan.

52 §

Asiat, jotka vankilassa kuuluvat johtokunnan toimivaltaan, on vankimielisairaalassa ennen niiden ratkaisemista käsiteltävä valmistavasti kokouksessa, johon osallistuvat vankimielisairaalan ylilääkäri, apulaisylilääkäri ja ylihoitaja sekä kaksi muuta henkilöstön edustajaa. Henkilöstön edustajat valitaan noudattaen soveltuvin osin, mitä henkilöstön edustajista johtokunnassa säädetään.

70 §

Jos vankeinhoito-osasto määrää virkamiehen hoitamaan useamman laitossyksikön tehtäviä, se voi samalla pidättää itselleen johta-

jalle kuuluvan toimivallan päättää viran täyttämistä, virkamiehen tehtävistä, virkavapauden myöntämisestä ja virkasuhteen päättämisestä.

71 §

Virkamiehelle annettavasta varoituksesta päättää nimittävä viranomainen. Jos nimittä-

vä viranomainen on oikeusministeriö, asiasta päättää kuitenkin vankeinhoito-osasto.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri Tarja Halonen

N:o 1034

Asetus**vankeinhoidon koulutuskeskuksesta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

Oikeusministerin esittelystä
kumotaan vankeinhoidon koulutuskeskuksesta 24 päivänä elokuuta 1990 annetun asetuksen (735/1990) 4 §:n 1 momentin 4 kohta, sellaisena kuin se on asetuksessa 181/1992,
muutetaan 4 §:n 1 momentin 2 kohta, 6 §:n 3 momentin 3 kohta, 10 ja 11 § sekä 18 §:n 1 momentti ja 20 §,
 sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 1 momentin 2 kohta mainitussa asetuksessa 181/1992 sekä 10 ja 11 § osaksi asetuksessa 1053/1994, sekä
lisätään 18 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2—4 momentti siirtyvät 3—5 momentiksi, ja asetukseen uusi 18 a §, seuraavasti:

4 §

Johtokunnan tehtävät

Johtokunnan tehtävänä on:

2) tehdä ehdotus koulutuskeskuksen toiminta- ja taloussuunnitelmaksi sekä talousarvioksi;

6 §

Opettajakokous

Opettajakokouksen tehtävänä on:

3) valmistella ehdotus valintakokeiden sisällöksi sekä tehdä ehdotus valintalautakunnalle valintakokeeseen ja haastatteluun otettavista;

10 §

Virkojen täyttäminen ja muun henkilöstön ottaminen

Koulutuskeskuksen johtajan nimittää oikeusministeriö.

Yliopettajan, koulutuspäällikön, talousjohtajan ja opettajan nimittää vankeinhoito-osasto.

Muut kuin 1 tai 2 momentissa mainitut virkamiehet nimittää koulutuskeskuksen joh-

taja, joka myös ottaa työsuhteisen ja sivutoimisen henkilöstön sekä luennoitsijan, jonka tehtävistä maksetaan erillinen palkkio.

Ennen kuin vankeinhoito-osasto nimittää koulutuskeskuksen virkamiehen, hakijoista on hankittava koulutuskeskuksen johtajan lausunto.

11 §

Virkavapaus

Virkavapauden, johon virkamiehellä on oikeus lain tai virkaehtosopimuksen nojalla, myöntää koulutuskeskuksen johtajalle vankeinhoito-osasto ja muulle virkamiehelle koulutuskeskuksen johtaja.

Muun kuin 1 momentissa tarkoitetun virkavapauden myöntää:

1) koulutuskeskuksen johtajalle vankeinhoito-osasto;

2) vankeinhoito-osaston nimittämälle virkamiehelle enintään vuodeksi koulutuskeskuksen johtaja ja yli vuodeksi vankeinhoito-osasto;

3) muulle kuin 1 tai 2 kohdassa mainitulle virkamiehelle koulutuskeskuksen johtaja.

18 §

Pääsyyvaatimukset

Vankeinhoidon perustutkintoa suorittamaan voidaan ottaa henkilö, joka on:

1) hakuajan päättymiseen mennessä täyttänyt 19 vuotta;

2) suorittanut vähintään toisen asteen ammatillisen tutkinnon tai lukion oppimäärän;

3) terveydentilaltaan, fyysiseltä kunnoltaan ja muilta ominaisuuksiltaan vankeinhoitolaitoksen palvelukseen sopiva; sekä

4) suorittanut hyväksyttävästi valintakokeen.

Valintaperusteista määrätään tarkemmin vankeinhoito-osaston päätöksellä.

18 a §

Perustutkinnon opiskelijavalinnat

Vankeinhoidon perustutkinnon opiskelijat valitsee vankeinhoito-osasto oikeusministeriön nimeämän valintalautakunnan esityksestä.

Tarkemmat määräykset valintalautakunnasta ja sen tehtävistä antaa oikeusministeriö.

Tuloksia julkistettaessa on ilmoitettava, miten hakija voi saada tiedon valintaperusteista ja miten valintaan voi hakea muutosta.

Oppilasvalintaa koskevaan vankeinhoito-osaston päätökseen haetaan muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

20 §

Kurinpito

Opettajakokouksen käsiteltyä asian koulu-

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

tuskeskuksen johtaja voi antaa opiskelijalle, joka laiminlyö tehtäviään, rikkoo koulutuskeskuksen järjestystä tai muutoin käyttäytyy sopimattomasti kurssin aikana, kirjallisen huomautuksen, joka saatetaan opettajakokouksen ja johtokunnan tiedoksi.

Johtokunta voi johtajan esityksestä ja asianomaista opiskelijaa kuultuaan erottaa joko määräajaksi tai kokonaan opiskelijan, joka:

1) koulutukseen pyrkiessään on antanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja taikka salannut itseään koskevan olennaisen seikan;

2) ei enää täytä 18 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädettyjä edellytyksiä;

3) koulutuksen aikana osoittaa ilmeistä kykenemättömyyttä tai haluttomuutta opiskeluun; taikka

4) rikkoo olennaisesti koulutuskeskuksen järjestystä tai käyttäytyy muutoin sopimattomasti kurssin aikana.

Oppilaan erottamista koskeva päätös voidaan panna heti täytäntöön.

Virkasuhteessa olevien opiskelijoiden osalta on voimassa, mitä siitä erikseen säädetään.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Tarja Halonen*

N:o 1035

Asetus

ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä
lisätään ajoneuvojen rekisteröinnistä 18 päivänä joulukuuta 1995 annettuun asetukseen (1598/1995) uusi 36 a § seuraavasti:

36 a §

*Uudelleen rekisteröitävän ajoneuvon
rekisteritunnus ja -kilvet*

Uudelleen rekisteröitävän ajoneuvon rekisteritunnukseen ja -kilpiin sovelletaan, mitä 36 §:ssä säädetään. Ajoneuvoa varten voidaan kuitenkin hakemuksesta antaa ajoneuvolla aikaisemmin ollut rekisteritunnus. Tällaista tunnusta ei pidetä erityistunnuksena.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

Ajoneuvoa uudelleen rekisteröitäessä ajoneuvoa varten voidaan hakemuksesta antaa rekisterikilvet, joissa 36 §:n 1 momentin a kohdassa tarkoitettu rekisteritunnus on valkein merkein mustalla pohjalla, jos ajoneuvossa on aikaisemmin ollut tällaiset kilvet.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Ole Norrback*

N:o 1036

Asetus

**ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta annetun
asetuksen voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä
muutetaan ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta 22 hui-
tikuuta 1996 annetun asetuksen (267/1996) voimaantulosäännöksen 3 momentti seuraavasti:

----- Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä
joulukuuta 1998.

3. Asetuksen 65 §:n 1 momentin muutos koskee lasten turvalaitetta, joka valmistetaan Suomessa, tuodaan maahan tai pidetään kaup-
pan 1 päivänä heinäkuuta 1999 tai sen jäl-
keen.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Ole Norrback*

N:o 1037

Asetus**ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä
muutetaan ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista 4 päivänä joulukuuta 1992 annetun asetuksen (1256/1992) 50 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 665/1998, ja lisätään 46 §:ään, sellaisena kuin se on asetuksissa 965/1996 ja 338/1996, uusi 5 momentti, sekä 47 §:ään, sellaisena kuin se on asetuksessa 1372/1996, uusi 5 momentti seuraavasti:

46 §

Henkilöauton pakokaasu-, haihtumis- ja hiukkaspäästöt

47 §

Pakettiauton pakokaasu-, haihtumis- ja hiukkaspäästöt

5. Edellä 1 momentissa tarkoitetun ajoneuvon, jonka polttoaineena käytetään nestekaasua tai maakaasua, taikka jonka polttoaineena käytetään sekä bensiiniä että nestekaasua tai maakaasua, tulee ilman saastumista aiheuttavien päästöjen osalta olla EY-hyväksytty moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 70/220/ETY mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiiveillä 74/290/ETY, 83/351/ETY, 88/76/ETY, 88/436/ETY, 89/458/ETY ja 91/441/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 94/12/EY sekä komission direktiiveillä 77/102/ETY, 78/665/ETY, 89/491/ETY, 96/44/EY ja 98/77/EY, taikka E-hyväksytty säännön n:o 83 B/03 tai n:o 83 D/03 mukaisesti.

5. Edellä 1 momentissa tarkoitetun ajoneuvon, jonka polttoaineena käytetään nestekaasua tai maakaasua, taikka jonka polttoaineena käytetään sekä bensiiniä että nestekaasua tai maakaasua, tulee ilman saastumista aiheuttavien päästöjen osalta olla EY-hyväksytty moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 70/220/ETY mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 93/59/ETY ja komission direktiivillä 96/44/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 96/69/EY ja komission direktiivillä 98/77/EY, tai E hyväksytty säännön n:o 83 B/03 taikka n:o 83 D/03 tai E-säännön n:o 49B/02 täydennyksen n:o 2 mukaisesti.

50 §

Varaosakatalysaattori

1. Ilman ajoneuvon sisäistä valvontajärjestelmää (OBD) olevaan M₁- ja N₁-luokan ajoneuvon tarkoitettun varaosakatalysaattorin tulee olla EY-hyväksytty moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltion lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 70/220/ETY mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 98/77/EY, tai E-hyväksytty säännön n:o 103 mukaisesti.

2. Nopeuskilpailuun käytettävän auton, jonka moottoria nopeuskilpailusääntöjen mu-

kaan saa virittää, varaosakatalysaattorin ei tarvitse täyttää 1 momentissa asetettuja vaatimuksia autoa kilpailussa käytettäessä sekä sillä kilpailuun tai katsastukseen mentäessä ja sieltä palattaessa.

1. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

2. Varaosakatalysaattorin tulee täyttää 50 §:n vaatimus 1 päivästä lokakuuta 1999. Vaatimus koskee mainitusta ajankohdasta varaosana asennattavaa ja myytävää varaosakatalysaattoria.

3. M₁- ja N₁- luokan ajoneuvon saa 46 §:n 5 momentin ja 47 §:n 5 momentin estämättä tyyppikatsastaa uuteen tyyppiin kuuluvana tai tyyppihyväksyä ja ottaa käyttöön ennen 1 päivää lokakuuta 1999.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Ole Norrback*

N:o 1038

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös kotitalouslaitteiden energiamerkinnästä

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1998

Kauppa- ja teollisuusministeriö on päättänyt laitteiden energiatehokkuudesta 19 päivänä joulukuuta 1997 annetun lain (1241/1997) 4 §:n 1 momentin 2 kohdan ja 11 §:n 2 momentin nojalla:

1 luku

Soveltamisala ja määritelmät

1 §

Tämä päätös koskee kotitalouslaitteiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen sekä melun ilmoittamista markkinoinnissa. Päätöstä ei sovelleta käytettyihin laitteisiin eikä sellaisiin malleihin, joiden tuotanto on lopetettu ennen kyseisen laiteryhmän energiamerkintää koskevan asianomaisen ministeriön päätöksen voimaantuloa.

2 §

Päätöstä sovelletaan seuraaviin laiteryhmiin siten kuin asianomainen ministeriö erikseen säätää:

- 1) jääkaapit, pakastimet ja näiden yhdistelmät;
- 2) pesukoneet, kuivausrummut ja näiden yhdistelmät;
- 3) astianpesukoneet;
- 4) uunit;
- 5) vedenlämmittimet;
- 6) valon lähteet; sekä
- 7) ilmastointilaitteet.

3 §

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

- 1) *jälleenmyyjällä* vähittäiskauppaa harjoittavaa tai muuta elinkeinonharjoittajaa, joka myy tai muutoin tarjoaa kuluttajalle kotitalouslaitteita;
- 2) *tuoteselosteella* laitetta koskevaa yhdenmukaistettua tietotaulukkoa; ja
- 3) *lisätiedoilla* muita laitteen suorituskykyä koskevia tietoja, jotka liittyvät sen energian tai muun voimavaran käytön arviointiin tai helpottavat tätä arviointia.

2 luku

Energiamerkki ja tuoteseloste

4 §

Laitteen toimittajan on huolehdittava vaatimusten mukaisen energiamerkin laatimisesta ja toimittamisesta jälleenmyyjälle.

Laitteen toimittajan on lisäksi laadittava tuoteseloste. Tuoteselosteessa olevat tiedot on sisällytettävä tuote-esitteisiin tai, jos laitteen toimittaja ei laadi esitteitä, jälleenmyyjälle laitteen mukana toimitettaviin asiakirjoihin.

5 §

Vähittäismyyntipaikassa myytävään tai muuten kuluttajalle tarjottavaan näytteille asetettuun laitteeseen on kiinnitettävä energiamerkki selvästi ja näkyvästi.

6 §

Kun laitetta tarjotaan postitse, puhelimitse, televisiomyynissä tai muuten siten, että kuluttajan ei voida olettaa näkevän esiteltävää laitetta, kuluttajan on saatava energiamerkkiin ja tuoteselosteeseen sisältyvät oleelliset tiedot ennen kaupan päättämistä.

3 luku

Tekninen tietoaineisto ja sen säilyttäminen

7 §

Laitteen toimittajan on huolehdittava sellaisen laitetta koskevan teknisen tietoaineiston laatimisesta, jolla voidaan arvioida energiamerkkiin ja tuoteselosteeseen liittyvien tietojen paikkansapitävyys.

N:o 1038

Laitteen toimittajan on säilytettävä tekninen tietoaineisto viiden vuoden ajan viimeisen tuotteen valmistamisesta.

4 luku

Tarkemmat määräykset

8 §

Asianomainen ministeriö antaa erikseen tarkemmat määräykset kuhunkin laiteryhmään liitettävästä energiamerkistä, tuoteselosteesta, lisätiedoista ja teknisestä tietoaineistosta seuraavasti:

- 1) laiteryhmän tarkka määritelmä;
- 2) energiankulutuksen ja muiden voimavarojen kulutuksen mittausstandardit ja -menetelmät;
- 3) laitteisiin liittyvän teknisen tietoaineiston yksityiskohdat seuraavasti:
 - a) tuotteen yleiskuvaus;
 - b) suoritettujen suunnittelulaskelmien tulokset, jos niillä on merkitystä;
 - c) käytettävissä olevat testauskertomukset;
 - d) silloin kun arvot on johdettu samantyyppisistä malleista saaduista arvoista, vastaavat tiedot näiden mallien osalta;
- 4) energiamerkin malli ja sisältö;

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1998

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

5) energiamerkin kiinnittämispaikka laitteen tai sen kiinnittäminen tai painaminen pakkaukseen;

6) tuoteselosteen sisältö sekä tarvittaessa tuoteselosteen muoto ja lisätietojen esittäminen;

7) postitse, puhelimitse, televisiomyynnissä ja muulla 6 §:ssä tarkoitetulla tavalla tarjottavasta laitteesta annettavat tiedot; sekä

8) laitteiden tuottama ilmateitse kantautuva melu.

5 luku

Kielisäännökset

9 §

Energiamerkki, tuoteseloste ja lisätiedot on annettava suomen ja ruotsin kielellä. Tiedot voidaan antaa yksikielisenä, jos laitteita myydään vain yksikielisessä kunnassa.

6 luku

Voimaantulo

10 §

Tämä päätös tulee voimaan 28 päivänä joulukuuta 1998.

Tarkastaja Heli Vuori-Karvia